

Šiuolaikinė paauglių karta dažnai vadinama „apatiška karta“. Svarbu prisiminti, kad po šia apatija slypi stiprus pyktis ir įniršis, ypač prieš teisėtą autoritetą. Deja, daugelis mūsų paauglių yra apatiški ir dėl savo ateities. Daugumai jaunuolių, nuo kurių priklauso mūsų šalies ateitis ir gyvenimo būdas, trūksta vitališkumo, energijos, gyvybės ir užsidegimo.

Vilma MAŽEIKIENĖ, Klaipėdos pedagoginės psichologinės tarnybos psichologė psichoterapeutė

Kodėl tokia daugybė mūsų paauglių yra apatiški? Kodėl jiems trūksta iniciatyvos ir pasakatų? Iš esmės todėl, kad jie mažai ko viliasi iš savo ateities.

Tikėjimo ateitimi skiepijimas paaugliams

Dabartinis beviltiškumas yra dar rimtesnis negu smurtiniai ir agresyvūs 1960 metų protestai.

Nors tų metų jaunuoliai turėjo priežastį, kuri paskatino imtis klaidingų veiksmų, jie bent jau turėjo priežastį, kuri atspindėjo jų viltį – viltį dėl savo šalies, savo gyvenimo būdo ir, dar svarbiau, dėl savęs.

Šiandien mes to nebematome. Vyraujanti šiuolaikinio jaunimo nuotaika yra beviltiškumas, bejėgiškumas ir desperacija.

Atrodo taip, tarsi iš daugumos mūsų brangių paauglių būtų išplėšta pati širdis ir siela. Mes suaugę, niekaip negalime suprasti, kodėl jie taip mažai viliasi iš ateities?

Lengva būtų nurašyti viską į beširdžio pasaulio ir civilizacijos vystymąsi, nedarbą, įvairias stichines nelaimes, neišgydomas ligas, AIDS, alkį Afrikoje ir užterštumą. Bet tai nėra paauglių beviltiškumo ir desperacijos priežastis.

Mūsų proseneliai išgyveno lygiai tokius pat sunkius, pavojingus ir žlugdančius laikus, ir netgi dar nesaugesnius. Jie pa-

tyrė tokias nelaimes kaip Didžioji Depresija, krizė, holokaustas ir kitus Antrojo pasaulinio karo siaubus. Bet tų metų jaunimas nejutė tokio beviltiškumo ir desperacijos kaip šią dieną.

Visais laikais bet kokios tautos jaunimo nuotaikos ir požiūris, elgesys atspindi jos suaugusiųjų nuotaikas ir požiūrį, elgesį. Ne kartą istorija yra įrodžiusi, kaip jaunimas stoja ginti susitelkęs suaugusiųjų, ypač kai kyla grėsmė tautos saugumui. Kitais kartais jaunuoliai kovoja prieš status quo, ypač kai jie suvokia veidmainiškumą, vyraujančią visuomenėje.

Bet šiandien mes matome dominuojančią inerciją iš jaunimo. Jų nekabina kovai niekas. Tad natūraliai kyla klausimas: ką mūsų jaunimas perima šiais laikais iš suaugusiųjų?

Deja, tenka stebėti liūdną situaciją. Jaunimas stebi suaugusiųjų depresiją, niūrumą, beviltiškumą ir nusivylimą dabartine esama situacija. Daugelio suaugusiųjų vertybių sistema ir požiūris į gyvenimą nėra toks tvirtas arba yra toks negatyvus, kad paaugliai vargu ar galėtų juos

perimti. Jie nuolatos girdi, kai mes, suaugusieji, tik dejuojame, kad:

- mes pirmoji karta, kuri susidūrė su tokiomis krizėmis;
- pasaulis buvo gražesnis, geresnis, saugesnis vieta gyventi, kol nebuvo dabartinių visuomenės problemų;
- pasaulis išsigimsta taip greitai, kad beviltiška ir kvaila planuoti ateitį ir jai rengtis, kadangi dabar neaišku, kokia ta ateitis išvis bus.

Paauglys, kuris visa tai girdi, ir kuris mažai žino apie žmonijos istoriją ir menkai tejaucia istorinę perspektyvą, kuri leistų jam atsigręžti atgal ir pasimokyti iš savo protėvių praeities, labai greitai pasiduos tokiam dusinančiam, viltį užmušančiam pesimizmui. Todėl jis susiformuoja požiūris ir nuotaikas iš dabartinės vyraujančios atmosferos ir dabartinio vyraujančio požiūrio į ateitį.

Minutėlei įsivaizduokite, kad esate paauglys, apsuptas tokios pesimistinės atmosferos. Ir pagalvokite: tuo metu, kai paauglys turėtų rengtis gyvenimui, keltis savo gyvenimo tikslus, svajoti,

kaip jis ar ji turėtų jaustis? Manau, atsakymą jūs jau žinote... Besiklausant suaugusiųjų, galvoje tokio paauglio atsiranda chaosas, pesimizmas ir retorinis klausimas sau: tai ar verta apskritai kažką daryti, stengtis, jei viskas aplinkui taip blogai?

Mes, suaugusieji, net nepagalvodami užmušame savo paaugliuose viltį, norą, siekimą gyventi, siekti savo tikslų, svajoti...

O paskui klausiamo savęs: kodėl jaunimas toks pasyvus? Kodėl jie nieko nenori daryti, siekti?

Kad taip neatsitiktų, yra tik vienas kelias!

Visiems paaugliams reikia matyti gyvenime kažką pozityvaus ir vertingo, kad pradėtų tikėti savo ateitimi.

Taigi paaugliams reikia tokių suaugusiųjų, kurie juos vestų! Paaugliams reikia suaugusiųjų, kurie pažadintų jų viduje

norą gyventi, kurti, svajoti, eiti į priekį! Jiems reikia suaugusiųjų, kurių vertybių sistema ir požiūris į gyvenimą skatintų apsispręsti savo vidiniuose pasirinkimuose! Jiems reikia suaugusiųjų, kurie pažadintų juose ryžtingumą ir viltį, padrąsintų ir įkvėptų tikėjimą savo ateitimi.

Tik tokia suaugusiųjų vertybių sistema gali padėti formuoti paaugliui savo asmenybės stuburą, diegti atsakomybę už savo gyvenimą, už savo pasirinkimus.

Taigi, kad suteiktume paaugliams viltį, tikėjimą ir optimizmą, mes patys turime gyventi tuo, ką paaugliams propaguojame. Mūsų diegiamos vertybės neturi skirtis nuo mūsų poelgių, veiksmų, pasaulėžiūros. Tik tuomet paauglys mumis patikės, ir tik tuomet mes galime tapti jo gyvenimo vedliu.

Labai brangiai superkame spalvotojo ir juodojo metalo laužą

Galime pasiimti

Dubysos g. 64, Tel. 8 605 01935, (8 46) 319319, www.ekspauta.lt